

חזרת הש"ץ לתפילת שחרית יו"ט ראשון של סוכות שחל בשבת

כל תהי מצות סכה, בעיניך קלה, כי בנגד כל מצות דת חקותיה שקולה, המעוקה והמסקלה, סלול מסלה, פסלסוליה מסקלה, כי לכל שומריה לא יארע תקלה, וכל בוגדיה לעתיד לבא לקח מהם קללה, בלחט היום הפא קלונם מקלה, וחוסיה לצדק מכריעה, וכם מתרועעה, לסוככם מרעה, אותם להרעה, בספת וריעה, להיות רועה שאתה בטוב מרעה, אתננה לפורעה:

ח"ק: בספת חי וקיים, נורא ומרום וקדוש:

אלים בהשעין אב תחת עץ סכה, ונצב להאריחם בנפש חשוכה, לבדיו שמר בלוד קו בקו למשכה, ועמד וגו ופסח בעדם לסוככה. על כי תועים למד תעוב מסכה, ומאס רחבי גויה, ונעמתה לו וסכה, וכה בכן גועו שלול דת נסוכה, ברוח הקדש סכות כמו הורם סכה. רגל נביר אחים וסע פעמים סכותה, ומארמי ושעיר בעדו סכותה, בכן חניטיו סעו ראשית סכותה, ושבעת חזויו משי עלימו סכותה. ודאו חורבה עדים מקשרים, עננים סכוכים פעל בנפי נשרים, רגש שנאנים חזו מאשרים, שבע מחיצות סוככות ולחם מחשרים, בטלול ענניו הרביכן בין סכה לסכה, ויתנצבו תחתיו בכתחית סכה, ודעם תכנית משכן איה יחי מסכה, ובתכניתו לבנון מוכן לסכה, קצב בין קדש לקדש תת בךל מסכה, מחיצות לסכה, בפרוכת המסד. לכווי סככים, בפורת סוככים, משם רוח סכים, וצור עמם מסכים. יקרו שמה סכות, שלש פעמים בסבות, רמו לשלש בכל סבות, דפנות מסכות: רצוי דת השואבה שאבו, חקוק בה חשבו, כמו בסין קשבו, בסבות תשבו:

אל נא. לעולם תוערץ ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלך ותתנשא. האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רן שיר ושבח. תקף תהלות תפארתו:

ח"ק: לסוככי למסכי, לנסכי בנסכי בנסוכת קדוש:

ח"ק: לתדשי ראשון במראשון, לנצורי באישון, אהלל בפה ולשון, למרום וקדוש:

אמן מצוה גזרת מצות, בואת אשר באיך תורות קצובות, גורות חפרו לה לצוות. דורש יום זה ליחסו ראשון, הוא חמשה עשר והנקב ראשון, וכדי לבשרנו כי מחל ראשון. וברון סוף שנה וחוא תחלת שנה, חג האסיף תקופת השנה, טוב רדיו בו נזלי שנה. וקחו לשמו ארבעת מינים, בלולים בתורים ומזמנים, לחלל עם כבעב ובמנים. מהוד תדר המהדר, נאדר ונהדר בתדרו להדר, סוד אדר יקר בכתם פו לאדר. ענה עין עבות חפות מבחוי, פונות לבון לב מבית ומחוי, צפוי לכפר בעד לב שחוי. קיחת לולב וערבי נחלים, רגילים ענות עם שיר הלולים, שקולים ושונים בכמחול חלילים. תפישת שלשה תרפים ושתי ערבות, שיר להסליל עם לרובב בערכות, אתרוז וכף תומר יחידים מלהמעיש ומלהרבות:

ובכן וקד תעלה קדשה, כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

ארחץ בנקיון כפות, בלי חמם קחת סנסון כפות, נמוני פו לאגוד ולכפות, דשאי אשלים עם אף לכפות:

הן מפעשור חקקי לחיים, והודיעני ארח חיים, ועם מאז תרשיש ואיים, חרה אפו עם מהיות חיים:

טרחי נשא ושת לי סליחה, וצתה בת קול לך אכל בשמחה, בארבעת יום שת גבול שיחה, לבל לערב שמחה בשמחה:

מועד ראית חגיגת אסף, נתמד בחלשי לחונגי בכסף, סכה ופור גול להעדיף לי בתסף, ענני קחו מוסרי ואל כסף:

פרחים בנטעם אעמסה לאיום, צחות לצחצח מצוא עם פדיום:

קיחתם בדרים יבשרו לשם איום, ראויים להנמל גזה ראשון יום:

שמך משתף בשמנו, שקרת מכפור מחות אשמינו:

תסוככנו ואל תאשימנו, תגוננו ותרוממנו עד מרום שימנו:

ברוך אתה ה' מגן אברהם:

אתה גבור לעולם ה', מחיה מתים אתה. רב להושיע: מוריד הטל.

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

תשוררת שי אלפים שבעים, שלמתי גזה רגל עלי אם שבעים, רציתי שנים שמונה ותשעים. קלוע עם תוכחות שמונה ותשעים: צרפתי אלה באלה באסיה, פדות וגילה לי להוסיף, עז וישועה לי תוסיף, ספור נשק ורוע לתחשיף: נוצרי בדת ימי חגיגתו, מלון ספת עזר תהא השנתו, לקשור לנות צלצל דנתו, בנבורי כח חזות אפיקי נאותו: יושב בסכה תמור נוח אהל, מלול עצי ערן יאהילו, חום יום הפא בבוא להבהילו, וכותו תליץ בסכה לנחלו: ושבע שמחות מרשנה, תלא בעדה שבע משאננה: דגול לתנזיר שבעה שושנה, גזר לחוננה שבעה בשנה: המזבח בכפות ובערכות, באתי לסוככנהו חיות עם ערבות: אני והו הושיעה נא בניב לתרבות, אורות טל להחיות יוני ארבות:

ברוך אתה ה', מחיה המתים:

אנוי ספת דוד הנופלת, תקים לכל תהי עזר משפלת, במדותיה נוסכת ומכפלת, שלשים וששה כמו שהיתה מתכפלת: גרן שהיתה בארץ חמש מאות, רחבה על חמש מאות, דוד ונטה קו שלשת אלפי אמות, קצובה על שלשת אלפי אמות. הסוככה בעני צל יומם, צלליה מסככים כליל צל יומם, ועם אשר עתה סכה מקימם, פרוח ופרחו בה בסיומם. ורים יאתיו לשמה בחסף, עשות חגיגה להשתחוות בכוסף, חרבוני קיץ ולחטם לשפה, סגורים במסגר על חמשים כסף. טסים ועפים בקצוות יקריה, נסככים בשבע קרא מקראית. חזו יאגדו מרחק כל קרואיה, בתורים למבון הר ציון ועל מקראיה:

ימלוד יי לעולם אלתיה ציון לדור ודור תללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא: